

Sygn. akt V CSK 150/16

POSTANOWIENIE

Dnia 12 października 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Iwona Koper

w sprawie z powództwa M. H.

przeciwko A. G. i B. D. G.

o zobowiązanie do złożenia oświadczenia woli,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 12 października 2016 r.,

na skutek skargi kasacyjnej powódki od wyroku Sądu Apelacyjnego w (...)

z dnia 8 października 2015 r., sygn. akt I ACa (..),

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;

nie obciąża powódki kosztami postępowania kasacyjnego;

oddala wniosek adwokat M. S. o zasądzenie

kosztów pomocy prawnej udzielonej pozwanym z urzędu

w postępowaniu kasacyjnym.

UZASADNIENIE

W skardze kasacyjnej wniesionej przez powódkę od wyroku Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 8 października 2015 r., wniosek o przyjęcie skargi do rozpoznania oparty został na przesłance z art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga kasacyjna jest kwalifikowanym środkiem prawnym, którego rozpoznanie przez Sąd Najwyższy musi być uzasadnione względami o szczególnej doniosłości, wykraczającymi poza indywidualny interes skarżącego, a leżącymi w interesie powszechnym. Rozpoznanie skargi kasacyjnej powinno służyć ochronie obowiązującego porządku prawnego przed dowolnością orzekania, oraz zapewnieniu jednolitości orzecznictwa sądowego w takich sprawach, w których możliwe jest dokonanie zasadniczej wykładni przepisu prawa, mającej walor generalny i abstrakcyjny (post. SN z dnia 7 kwietnia 2009 r., II CSK 13/09, wyrok SN z dnia 23 lutego 2006 r. II CSK 126/05, post. SN z dnia 4 lutego 2000 r., nie publ.).

O wystąpieniu przesłanki z art. art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. można mówić jedynie wówczas, gdy zasadność skargi na tle jej podstaw jest na tyle widoczna i niewątpliwa, że może być stwierdzona bez konieczności przeprowadzenia głębszej analizy sprawy oraz podstaw skargi (por. postanowienia SN z dnia 10 stycznia 2003 r., V CZ 187/02, OSNC 2004, nr 3, poz. 49 oraz z dnia z dnia 5 października 2007 r., III CSK 216/07, nie publ.). W tym też kierunku powinny zmierzać argumenty mające stanowić uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania ze względu na jej oczywistą zasadność, których jednakże w skardze nie przedstawiono. Powódka, powołując się na tę przesłankę, ograniczyła się do powtórzenia zarzutów skargi oraz części ich uzasadnienia, nie przedstawiając dalszych wyjaśnień zmierzających do wykazania oczywistego charakteru zarzucanych naruszeń prawa.

W sprawie nie zachodzi nieważność postępowania, którą Sąd Najwyższy w granicach zaskarżenia, bierze pod rozważę z urzędu.

Z tych przyczyn, na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c., a w zakresie kosztów postępowania na podstawie art. 102 k.p.c. w zw. z art. 391 § 1 i art. 398²¹ k.p.c.,

orzeczono jak w sentencji. Oddaleniu podlegał wniosek pełnomocnika pozwanych o zasądzenie kosztów pomocy prawnej udzielonej im w postępowaniu kasacyjnym nie zawierający wymaganego - zgodnie z § 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz. U. 2015 r., poz. 1801) - oświadczenia, że opłata za te czynności nie została uiszczona w całości lub w części.

db